DOSAR NR. 1-25113195-18-1-07082025 (1-110/2025), nr. cauzei la urmărirea penală 2025250174 - POPOV Ion - art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal

SENTINŢĂ
ÎN NUMELE LEGII

02 decembrie 2025 **or. Anenii Noi**

JUDECĂTORIA CĂUȘENI (SEDIUL ANENII NOI)

Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător - PANTAZ Serghei
Grefieri - RENCHEZ Natalia, CALMÎC Sofia
Interpret - ARMĂSARU Mihail

cu participarea:
- Acuzatorilor de stat – TALMACI Alexandru și LÎSÎI Cătălin, procurori în cadrul Procuraturii Căușeni, oficiul Anenii Noi
- Părții vătămate – BERZOI Elena
- Apărătorului inculpatului POPOV Ion - avocatul JIZDAN Liliana
(mandat seria MA nr.2259499 din 24 iulie 2025)
- Inculpatului - POPOV Ion

a examinat în ședință de judecată publică, în limba română, conform procedurii simplificate a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzute de Secțiunea 1, Capitolul III, Titlul III Cod de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui

POPOV Ion, născut la *****, cetățean al Republicii Moldova, IDNP *****, născut în raionul *****, sat. *****, domiciliat în raionul *****, *****, concubinaj, fără persoane la întreținere, studii medii incomplete, angajat în calitate de șofer la *****, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, anterior nejudecat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal al Republicii Moldova, individualizată prin acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită cu bună știință asupra unui minor.

Procedura de citare legală a fost executată.
Procurorul LÎSÎI Cătălin a susținut Acordul de recunoaștere a vinovăției din 04.08.2025 și Procesul-verbal de corectare a erorilor din 04.08.2025. A menționat că în urma negocierilor dintre procuror, învinuit şi apărătorul acestuia, în ceea ce privește categoria, cuantumul şi

modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în limitele prevăzute de art. 80 din Codul penal și ținând cont de prevederile art. 75-78 din Codul penal, s-a ajuns la un consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaștere a vinovăției. Astfel, a solicitat ca inculpatul POPOV Ion să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (una sută șaizeci) ore.

Partea vătămată BERZOI Elena a susținut acordul de recunoaștere a vinovăției semnat de inculpat, apărătorul acestuia și procuror.

Apărătorul inculpatului POPOV Ion, avocatul JIZDAN Liliana, a susținut poziția acuzatorului de stat și a pledat pentru aplicarea în privința inculpatului a pedepsei în baza acordului de recunoaștere a vinovăției.

Inculpatul POPOV Ion, a susținut poziția apărătorului său.

Cauza examinată conform procedurii simplificate a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzute de Secțiunea 1, Capitolul III, Titlul III Cod de procedură penală.

Termenul de examinare a cauzei: 07 august 2025 – 02 decembrie 2025.

Cu referire la materialele cauzei penale şi a probelor administrate în faza de urmărire penală, instanţa de judecată,-

A C O N S T A T A T :

1.1. **POPOV Ion**, la 04.05.2025. în jurul orei 06:00, aflându-se în casa de locuit în care locuia temporar concubina sa, BERZOI Elena, d.n. *****, situată în raionul *****. s. *****, știind cu certitudine că aceasta nu a împlinit vârsta de 18 ani, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, în urma unui conflict verbal cu concubina BERZOI Elena, care în corespundere cu ari. 133/1 lit. a) din Codul penal este membru de familie, i-a aplicat ultimei mai multe lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului, loviturile fiind aplicate atât în interiorul casei, cât și în ograda acesteia, iar în urma loviturilor, concubinei BERZOI Elena i-au fost provocate, conform raportului de constatare nr. 202502P1118 din 05.05.2025. leziuni corporale sub formă de plagă contuză și echimoze la nivelul feței, excoriații la nivelul capului, procesului mastoidian pe dreapta, pavilionului urechii pe dreapta, echimoză la nivelul gâtului, excoriație la nivelul cotului drept, echimoză și excoriație la nivelul degetului IV mâna propriu-zisă pe stânga, care au fost provocate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur prin mecanism de lovire/fricțiune și se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, prin acțiunile sale POPOV Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal al Republicii Moldova, individualizată prin acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită cu bună știință asupra unui minor.

ESENȚA ACORDULUI DE RECUNOAȘTERE A VINOVĂȚIEI ÎNCHEIAT

2.1.Potrivit conținutului Acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 04 august 2025, la semnarea acestuia au participat: procurorul în Procuratura Căușeni (Oficiul Anenii Noi), TALMACI Alexandru, inculpatul POPOV Ion, și apărătorul acestuia, avocatul JIZDAN Liliana. Acordul a fost încheiat la iniţiativa învinuitului POPOV Ion şi apărătorului Jizdan Liliana, în conformitate cu prevederile art. 504 şi art. 505 din Codul de procedură penală, având aprobate, în scris, limitele pedepsei de către procurorul ierarhic superior şi luând în considerare faptul că, în baza probelor administrate, reiese că faptele au fost săvârșite de învinuit și rezultă stabilirea vinovăției acestuia.

2.2. Descrierea faptei ce formează obiectul acordului: „la 04.05.2025. în jurul orei 06:00 min, aflându-se în casa de locuit în care locuia temporar concubina sa, BERZOI Elena, d.n. *****, situată în raionul *****. s. *****, știind cu certitudine că aceasta nu a împlinit vârsta de 18 ani, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, în urma unui conflict verbal cu concubina BERZOI Elena, care în corespundere cu ari. 133/1 lit. a) din Codul penal este membru de familie, i-a aplicat ultimei mai multe lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului, loviturile fiind aplicate atât în interiorul casei, cât și în ograda acesteia, iar în urma loviturilor, concubinei BERZOI Elena i-au fost provocate, conform raportului de constatare nr. 202502P1118 din 05.05.2025. leziuni corporale sub formă de plagă contuză și echimoze la nivelul feței, excoriații la nivelul capului, procesului mastoidian pe dreapta, pavilionului urechii pe dreapta, echimoză la nivelul gâtului, excoriație la nivelul cotului drept, echimoză și excoriație la nivelul degetului IV mâna propriu-zisă pe stânga, care au fost provocate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur prin mecanism de lovire/fricțiune și se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

2.3. Încadrarea juridică a faptei și pedeapsa prevăzută de legea penală în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale: art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal al Republicii Moldova, individualizată prin acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită cu bună știință asupra unui minor, care se pedepsesc cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

2.4. Declarația expresă a învinuitului prin care recunoaşte comiterea faptei şi acceptă încadrarea juridică a acesteia: La 04.08.2025, în conformitate cu prevederile art. 281 și art.282 din Codul de procedură penală, POPOV Ion, a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracţiunii prevăzute de art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal. Învinuitul POPOV Ion în cadrul audierii în calitate de învinuit, a declarat că recunoaște pe deplin vina în comiterea infracțiunii incriminate și acceptă încadrarea juridică a acesteia. De asemenea, a declarat că recunoașterea vinovăției este făcută în mod voluntar, fără constrângeri și în deplină cunoștință de cauză, exprimându-și dorința de a coopera în mod sincer şi în deplină cunoştinţă de cauză cu autorităţile competente pentru a contribui la o soluţionare eficientă şi corectă a cauzei.

PROCEDURA

3.1. În ședința de judecată din 24 octombrie 2025, inculpatul POPOV Ion, apărătorul acestuia, avocat JIZDAN Liliana, precum și acuzatorul de stat LÎSÎI Cătălin, procuror în

cadrul Procuraturii Căușeni (Oficiul Anenii Noi), au solicitat examinarea cauzei penale conform procedurii simplificate a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzute de Secțiunea 1, Capitolul III, Titlul III Cod de procedură penală, susținând în unanimitate Acordul de recunoaștere a vinovăției, semnat la data de 04.08.2025 în cadrul cauzei penale nr.2025250174, precum și Procesul-verbal de corectare a erorilor din 04.08.2025.

3.2. În conformitate cu prevederile art.509 Cod de procedură penală, (1) Instanța de judecată examinează cauza în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției în ședință publică, cu excepția cazurilor în care, conform legii, ședința poate fi închisă. În cadrul ședinței de judecată se prezintă acordul de recunoaștere a vinovăției, care se citește de către procuror, se audiază inculpatul și se ascultă poziția apărătorului acestuia. Dacă este prezentă partea vătămată sau alte părți, se audiază și acestea. (2) Instanța trebuie să constate dacă inculpatul: 1) înțelege pentru ce infracțiune este învinuit; 2) recunoaște vinovăția; 3) a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului; 4) înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat. (3) În cazul în care inculpatul susține acordul de recunoaștere a vinovăției, el face declarații în instanță despre ceea ce a săvârșit în legătură cu fapta prejudiciabilă ce i se incriminează și atitudinea sa față de probele anexate la dosar.

3.3. În cadrul ședinței de judecată din 23 septembrie 2025, acuzatorul de stat TALMACI Alexandru, procuror în cadrul Procuraturii Căușeni (Oficiul Anenii Noi), a solicitat anexarea la materialele cauzei penale de învinuire a lui POPOV Ion a procesului-verbal de corectare a erorilor.

3.4. În urma chestionării inculpatului în cadrul ședinței de judecată referitor la chestiunile indicate la art.509 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de judecată a constatat că inculpatul POPOV Ion înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

3.5. La fel, instanța de judecată a constatat că la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției au fost respectate prevederile art.504-507 Cod de procedură penală.

3.6. În asemenea circumstanțe, prin încheiere protocolară, instanța de judecată a acceptat spre examinare cauza penală nr. 2025250174 de învinuire a lui POPOV Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal al Republicii Moldova, conform procedurii simplificate a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzute de Secțiunea 1, Capitolul III, Titlul III Cod de procedură penală.

Declarațiile inculpatului

4.1. În cadrul ședinței de judecată din 24 octombrie 2025 instanța de judecată a procedat la audierea inculpatului POPOV Ion, care a declarat că nu ține minte exact când a avut loc cele întâmplate, era luna mai. Se afla în s. *****, r. *****. S-au certat cu BERZOI Elena și a plecat la el acasă în s. Ruseni. Într-o dimineață a venit la ea (BERZOI Elena) acasă, a intrat în casă și a văzut că într-o cameră dormeau doi băieți, în altă cameră dormeau 2 băieți și ea (BERZOI Elena) în altă cameră. Au început să se certe. A trezit-o și ea (BERZOI Elena) i-a comunicat să nu îl intereseze. El (inculpatul) a împins-o și ea (BERZOI Elena) a căzut jos, s-a lovit la cap. Pe băieți i-a alungat, a fost chemată poliția și ambulanța.

La întrebările instanței de judecată a declarat că ei trăiau în concubinaj atunci. Sunt în relații de concubinaj de un an și jumtate. Lovituri i-a aplicat în casă, iar afară nu ține minte dacă a lovit-o.

La întrebările apărătorului său, inculpatul a declarat că se căiește de cele întâmplate. S-au împăcat, și-a cerut iertare.

ANALIZA PROBELOR ȘI ÎNCADRAREA JURIDICĂ

5.1. Cu toate că inculpatul POPOV Ion î-și recunoaște integral vina în comiterea infracțiunii imputate, și a acceptat necondiționat probele administrate în cadrul urmăririi penale, în rezultatul cercetării probelor conținute la materialele cauzei penale, instanța de judecată apreciază că de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe admisibile, pertinente și concludente cu privire la caracterului infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează.

- *Declarațiile părții vătămate BERZOI Elena din 07.07.2025 și din cadrul ședinței de judecată din 24.10.2025.* (f.d.16-18; 96 verso)
- *Declarațiile martorului BEŞLEAGA Natalia din 30.07.2025.* (f.d.22-24)
- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.05.2025.* (f.d.41-43)
- *Raportul de constatare medico-legală nr.202502P1118 din 05.05.2025.* (f.d.15-16)

5.2. Conform Ordonanței de punere sub învinuire din 04 august 2025 (f.d.74), dar și potrivit Acordului de recunoaștere a vinovăției, semnat la data de 04 august 2025 în cadrul cauzei penale nr.2025250174 (f.d.80-84), inculpatul POPOV Ion a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal.

Potrivit procesului-verbal de corectare a erorilor din 04 august 2025, adoptată de procurorul în cadrul Procuraturii Căușeni (Oficiul Anenii Noi), TALMACI Alexandru s-a dispus a corecta eroarea materială admisă în acordul de recunoaștere încheiat cu învinuitul POPOV Ion la 04.08.2025 în cadrul cauzei penale nr.2025250174, și anume textul pct.5.2. al Acordului de recunoaștere, din textul ”180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității” în ”160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității”. (f.d.92)

Totodată, atât inculpatul POPOV Ion, cât și apărătorul acestuia, avocatul JIZDAN Liliana, au semnat cererea în cadrul cauzei penale nr.2025025174 privind încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției, precum apărătorul JIZDAN Liliana semnând declarația, potrivit cărora se atestă că inculpatul acceptă încadrarea juridică a faptelor imputate.

Art.201/1 alin.(2) lit.a/1) Cod penal, stabilește răspunderea penală pentru violenţa în familie, adică acţiunea sau inacţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii, asupra unui minor lui POPOV Ion fiindu-i imputată comiterea infracțiunii în modalitatea normativă de violenţa în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită cu bună știință asupra unui minor.

Potrivit învinuirii, fapta a fost comisă la 04.05.2025.

Ultima modificare a normei prevăzute la art.201/1 alin.(2) lit.a/1) Cod penal a fost operată prin Legea privind modificarea unor acte normative (asigurarea drepturilor victimelor în

cazul infracţiunilor privind viaţa sexuală şi violenţa în familie) nr.316 din 17.11.2022, în vigoare din 09.01.2023.

Prin urmare, prezenta cauză penală urmează a fi examinată în baza legii penale în vigoare la momentul comiterii faptei, care până la momentul examinării cauzei nu a suferit modificări.

5.3. Potrivit art.101 alin.(1) şi (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art.14 alin.(1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art.51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Potrivit art.385 alin.(1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acţiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; 14) cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului; 16) dacă în privinţa inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie.

5.4. Soluționând chestiunile indicate la art.385 alin.(1) pct.1) și 2) Cod de procedură penală prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, instanța de judecată apreciază că

fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul POPOV Ion a avut loc și aceasta a fost comisă de inculpat.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de judecată a reieșit din cumulul de probe administrate la etapa urmăririi penale, care au fost acceptate de către inculpat și apărătorul acestuia, care au fost cercetate în cadrul cercetării judecătorești, și care, în viziunea instanței de judecată sunt admisibile, iar fiind apreciate fiecare separat din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, precum și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, acestea demonstrează incontestabil că fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul POPOV Ion a avut loc și aceasta a fost comisă de inculpat.

5.5. În continuare instanța de judecată va da apreciere dacă fapta inculpatului POPOV Ion întrunește elementele constitutive ale componenței infracțiunii prevăzute art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal.

Infracțiunea prevăzută de art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal, în varianta imputată inculpatului POPOV Ion reprezintă o formă agravată a componenței de infracțiune prevăzută la art.201/1 alin.(1) Cod penal, ceea ce înseamnă că pentru a fi posibilă stabilirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal, urmează mai întâi de toate de stabilit existența elementelor componenței de bază a infracțiunii prevăzute la art.201/1 alin.(1) Cod penal, și suplimentar, să fie dată apreciere semnelor specifice circumstanțelor agravante prevăzute la art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.201/1 alin.(1) Cod penal are un caracter complex. Astfel, *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, *obiectul juridic secunda*r îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea și demnitatea persoanei. *Obiectul material* al infracțiunii de violență în familie imputată inculpatului POPOV Ion îl reprezintă corpul persoanei.

Victima infracțiunii specificate la art.201/1 alin.(1) Cod penal poate fi oricare membru al familiei făptuitorului, apreciat astfel în baza art.133/1 Cod penal. Urmează a fi relevat că prin însuși declarațiile inculpatului POPOV Ion și a părții vătămate BERZOI Elena, se atestă că aceștia se află în relații de concubinaj. Din prevederile art.133/1 Cod penal, noțiunea de membru de familie presupune două accepțiuni diferite, în funcție de lipsa sau prezența conlocuirii făptuitorului și victimei: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, persoanele în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În acest context, instanța de judecată notează în cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit că victima BERZOI Elena și inculpatul POPOV Ion, locuiesc în concubinaj, ceea ce prezumă faptul că aceștia sunt membri de familie, în sensul art.201/1 și art.133/1 Cod penal.

În speță, instanța de judecată atestă că inculpatul POPOV Ion prin acțiunile sale, a periclitat în principal relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar în plan secundar relațiile sociale cu privire la integritatea corporală și a sănătății persoanei, provocându-i concubinei sale BERZOI Elena potrivit Raportului de constatare medico-legală nr. 202502P1118 din 05 mai 2025, vătămare corporală ușoară.

Totodată, partea vătămată BERZOI Elena la data săvârșirii infracțiunii avea vârsta de 17 ani și era minoră, inculpatului fiindu-i imputată forma agravantă cu bună știință asupra unui minor.

Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie în varianta imputată inculpatei are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de maltratare sau alte acțiuni violente; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării ușoare a integrității corporale sau a sănătății; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Potrivit art.(2) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr.45 din data de 01 martie 2007, violența fizică reprezintă vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

Din analiza probatoriului, instanța de judecată atestă că POPOV Ion i-a aplicat concubinei sale, BERZOI Elena mai multe lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului.

Astfel, instanța de judecată apreciază că în acțiunile inculpatului POPOV Ion sunt prezente semnele necesare specifice laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(2) lit.a/1) Cod penal.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.201/1 alin.(2) lit.a/1) Cod penal se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă. Or, ca și oricare altă formă de violență, violența în familie presupune manifestarea intenției (fie directă, fie indirectă) în raport cu oricare dintre urmările prejudiciabile pe care le implică.

În speță, instanța de judecată apreciază că inculpatul POPOV Ion își dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale, a prevăzut posibilitatea survenirii consecințelor acesteia și, cu toate că nu urmărea cauzarea unei vătămări de un anumit grad concret, totuși a admis posibilitatea producerii lor. În asemenea circumstanțe, instanța de judecată apreciază că inculpatul POPOV Ion a comis infracțiunea imputată cu intenție indirectă.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art.201/1 alin.(2) lit.a/1) Cod penal este unul special, fiind persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, având calitatea specială de membru al familiei victimei.

La momentul comiterii infracțiunii, și anume la data de 04.05.2025, inculpatul POPOV Ion avea vârsta de 31 ani, și era responsabil, fiind la momentul comiterii infracțiunii în relație de concubinaj cu partea vătămată BERZOI Elena, ceea ce prezumă faptul că aceștia erau membri de familie, în sensul art.201/1 și art.133/1 Cod penal.

Respectiv, inculpatul POPOV Ion întrunește semnele subiectului infracțiunii prevăzute la art.201/1 alin.(2) lit.a/1) Cod penal.

5.6. Reieșind din cele enunțate supra, audiind participanţii la proces, cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieşind din limitele învinuirii înaintate, instanţa de judecată consideră că în şedinţă de judecată s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului POPOV Ion în comiterea infracțiunii individualizate prin acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită cu bună știință asupra unui minor, care a fost just încadrată în baza art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal.

APRECIEREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ REFERITOR LA PEDEAPSA CU PRIVIRE LA CARE S-A AJUNS LA UN ACORD ÎNTRE PROCUROR ȘI ÎNVINUIT

6.1. În conformitate cu prevederile art.509/1 alin.(4) Cod de procedură penală, la stabilirea pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, instanța verifică dacă individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, dacă limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art. 80 din Codul penal și dacă au fost aplicate prevederile art. 75–78 din Codul penal.

Alineatul (5) al aceluiași articol stabilește: Dispozitivul sentinței trebuie să conțină informațiile specificate la art. 395, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care sa comis o eroare la stabilirea pedepsei definitive cu privire la care s-a ajuns la un accord între procuror și învinuit, instanța, la pronunțarea sentinței, poate înlătura eroarea constatată, fără a agrava starea învinuitului. Instanța poate aplica pedeapsa complementară în cazul în care ajunge la această concluzie.

Potrivit art.80 alin.(1) și (3) Cod penal, în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime. Prin derogare de la alin. (1), în cazul în care persoana pusă sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 264 alin. (2), (4), (6) și art. 264/1 încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, reducerea menționată la alin. (1) se aplică doar limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod.

Ținând cont de prevederile art.26, 101 Cod de procedură penală, instanţa de judecată judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Totodată, reieșind din prevederile legale ce reglementează procedura simplificată a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzute de Secțiunea 1, Capitolul III, Titlul III Cod de procedură penală, în cazul în care s-a comis o eroare la stabilirea pedepsei definitive cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, instanța, la pronunțarea sentinței, poate înlătura eroarea constatată, fără a agrava starea învinuitului, iar, dacă instanța de judecată apreciază că soluția cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și inculpat este nejustificat de blândă în raport cu gravitatea infracțiunii sau cu personalitatea inculpatului, instanța, prin încheiere, respinge acordul de recunoaștere a vinovăției și îl restituie procurorului în vederea continuării urmăririi penale.

Potrivit art.61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de

judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „*preţul*” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul evaluării caracterului rezonabil al pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile Europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Potrivit art.75 alin.(2) Cod penal, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte

numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

6.2. Art.201/1 alin.(2) lit. a/1) din Codul penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii și examinării cauzei penale, stabilește pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Astfel, în cazul în care instanţa de judecată va accepta acordul de recunoaştere a vinovăţiei, limitele pedepsei aplicabile inculpatului, calculate în baza art.80 alin.(3) Cod penal, urmează a fi stabilite după cum urmează: *de la 120 (una sută douăzeci) ore până la 160 (una sută șaizeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității; închisoare de la 8 (opt) luni până la 4 (patru) ani*.

6.3. În Acordul de recunoaștere a vinovăției, nu se conține informație despre existența circumstanțelor atenuante și agravante prevăzute de art.76 și art.77 alin.(1) Cod penal.

Totodată, se atestă că părțile semnatare ale Acordului de recunoaștere a vinovăției din 04.08.2025 și corectat prin procesul-verbal din 04.08.2025, au convenit asupra faptului, ca inculpatului POPOV Ion, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de *muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (una sută șaizeci) ore*.

Potrivit Acordului de recunoaștere a vinovăției, limitele pedepsei au fost negociate și aprobate de părți, reieșind din:

- voinţa învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale;
- recunoaşterea vinovăţiei şi voinţa liber exprimată;
- natura şi gravitatea acuzaţiei înaintate;
- pericolul public prezentat de învinuit;
- interesul public de a obţine o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse;
- comportamentul învinuitului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracţiune.

Limitele pedepsei au fost aprobate, în scris, de către procurorul ierarhic superior.

6.4. La evaluarea caracterului rezonabil al pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, instanţa de judecată în conformitate cu art.art.7, 75 Cod penal, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracţiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, precum și de comportamentul inculpatului.

Referitor la gravitatea infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracţiunii comise, instanţa de judecată va ține cont de gravitatea infracţiunii săvârșite de POPOV Ion, care face parte din categoria infracțiunilor *grave*. Suportul normativ al acestei concluzii derivă din interpretarea sistemică a art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale şi art.16 alin.(4) Cod penal.

În acest context instanța reține că, prevenirea și combaterea fenomenului violenței în familie, fac parte din politica națională de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătate publică. Pentru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la

familie, recunoscând faptul, că copiii și bărbații pot fi de asemenea victime ale violenței, organele abilitate în acest sens sunt obligate să întreprindă toate măsurile legale și necesare pentru a înlătura orice act de violență cu care a fost sesizat.

Totodată, instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul POPOV Ion, se caracterizează printr-un grad sporit de pericol, ce atentează la relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar în plan secundar la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală și a sănătății persoanei.

Referitor la personalitatea inculpatului POPOV Ion, instanța de judecată reține că potrivit informației privind trecutul infracțional al inculpatului, se atestă că acesta anterior nu a fost judecat, fiind la prima abatere. (f.d.30)

Potrivit extrasului din cazierul contravențional, în perioada 01.01.2013–20.05.2025 în privința inculpatului POPOV Ion au fost întocmite 25 de procese contravenționale, printre care se enumeră viteza, tulburarea liniștii, vătămarea integrității corporale, ș.a. (f.d.51-51)

Totodată, reieșind din conținutul caracteristicii eliberată lui POPOV Ion, de către Primăria *****, raionul ***** la 20.05.2025, se atestă că acesta se caracterizează pozitiv. (f.d.53)

Referitor la circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, se atestă că circumstanțe agravante prevăzute de art.77 Cod penal nu au fost reținute, în calitate de circumstanță atenuantă în corespundere cu prevederile art.76 Cod penal, instanța reține căința sinceră.

6.5. Reieșind din principiul individualizării pedepsei, potrivit prevederilor art.75-78 Cod penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

6.6. Evaluând caracterul rezonabil al pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, instanța de judecată apreciază că la stabilirea pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei infracționale, limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art. 80 din Codul penal și au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal, iar aplicarea unei pedepse sub formă de amendă va asigura atingerea scopurilor pedepsei penale, or, careva temeiuri ce ar justifica aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, nu au fost constatate.

6.7. Astfel, conducându-se de criteriile de stabilire a pedepsei analizate supra, luând în considerare faptul că în privința inculpatului POPOV Ion a fost reținută o circumstanță atenuantă, nefiind reținute circumstanțe agravante, reieșind din caracterul infracțiunii

săvârșite, de personalitatea inculpatului POPOV Ion, reieșind din faptul că acesta a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, solicitând examinarea cauzei conform procedurii simplificate a acordului de recunoaștere a vinovăției, prevăzute de Secțiunea 1, Capitolul III, Titlul III Cod de procedură penală, precum și reieșind din noile limite ale pedepsei, aplicabile conform art.80 alin.(3) Cod penal, instanța de judecată apreciază că pedeapsa cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit este rezonabilă, și, respectiv, consideră că în privința inculpatului POPOV Ion, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal, este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de **muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 160 (una sută șaizeci) ore**.

Cu referire la prevederile art.67 alin.alin.(1), (2), (3) şi (5) Cod penal, instanţa menţionează că munca neremunerată în folosul comunităţii constă în antrenarea condamnatului, în afara timpului serviciului de bază sau de studii, la muncă, determinată de autorităţile administraţiei publice locale. Munca neremunerată în folosul comunităţii se stabileşte pe un termen de la 60 la 240 de ore şi este executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activităţi de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia – până la 8 ore pe zi. În caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni. Munca neremunerată în folosul comunităţii va fi prestată timp de cel mult 18 luni, timp care se calculează de la data rămînerii definitive a hotărârii judecătoreşti.

În această ordine de idei, instanţa comunică lui POPOV Ion că în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

CHELTUIELI JUDICARE

7.1. În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiuni privind cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat acuzatorii de stat au solicitat de a încasa din contul inculpatului POPOV Ion în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în cuantum de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

Conform art.227 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art.228 alin.(1) Cod de procedură penală, în modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenţii procedurali, interpreţi, traducători, experţi, specialişti, reprezentanţii legali ai părţii vătămate, ai părţii civile: 1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală şi în instanţă; 2) cheltuielile de cazare; 3) salariul mediu pentru toată perioadă de participare în procesul penal; 4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acţiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanţei. (2) Organele, întreprinderile, instituţiile şi organizaţiile de stat sânt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanţei. (3) Expertului şi specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparţin şi care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. (4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligaţiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu. (5) Cheltuielile suportate de persoanele menţionate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanţei în mărimea stabilită de legislaţia în vigoare.

Conform prevederilor art.229 Cod de procedură penală (1) Cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. (2) Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatei cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. (3) Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. (4) În cazul condamnării câtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele. (5) În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părţii vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanţa de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părţii vătămate, a învinuitului, inculpatei sau numai a uneia din părţi. (6) În caz de deces al condamnatului până la intrarea în vigoare a sentinţei, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui. (7) În cazul condamnaţilor minori, pot fi obligaţi la achitarea cheltuielilor judiciare părinţii sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligaţiilor lor faţă de minor.

Instanța de judecată menționează că conform prevederilor art.143 Cod de procedură penală expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 1) cauzei morţii; 2) gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale; 3) stării psihice şi fizice a bănuitului, învinuitului, inculpatei – în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-şi apăra de sine stătător drepturile şi interesele legitime în procesul penal; 3/1) stării psihice şi fizice a persoanei în

privinţa căreia se reclamă că s-au comis acte de tortură, tratamente inumane sau degradante; 4) vârstei bănuitului, învinuitului, inculpatei sau părţii vătămate – în cazurile în care această circumstanţă are importanţă pentru cauza penală, iar documentele ce confirmă vârsta lipsesc sau prezintă dubiu; 5) stării psihice sau fizice a părţii vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privinţa capacităţii lor de a percepe just împrejurările ce au importanţă pentru cauza penală şi de a face declaraţii despre ele, dacă aceste declaraţii ulterior vor fi puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărârii în cauza dată; 6) altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Instanța de judecată reține că la etapa urmăririi penale de către expertul judiciar GANCIOGLO Ecaterina, din cadrul Centrului de Medicină Legală a Ministerului Sănătății al Republicii Moldova, a fost întocmit Raportul de constatare nr.202502P1118 din 05 mai 2025, fiind suportate cheltuieli în mărime de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei. (f.d. 25-26 verso)

În acest sens, instanța de judecată reține că urmărirea penală ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedura, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuția cuvenită experţilor si interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi pentru aplicarea legii penale celui ce a comis infracțiunea. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatei condamnate pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală: întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia.

Mai mult decât atât, alin.(2) al art.143 din Codul de procedură penală, care prevedea că „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018.

Prezenta cauză penală a fost examinată după adoptarea acestei Legi menționate supra, respectiv, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la inculpatul POPOV Ion, în beneficiul statului, suma de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru întocmirea Raportului de constatare nr.202502P1118 din 05 mai 2025.

8. În temeiul celor expuse, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanţele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art.art.341, 384, 385, 389, 392-395, 397, 437, 509/1 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la data de 04 august 2025 în cadrul cauzei penale nr.2025250174 și corectat prin procesul-verbal din 04 august 2025, între

inculpatul POPOV Ion, reprezentat de avocatul JIZDAN Liliana și procurorul Procuraturii Căușeni (Oficiul Anenii Noi), TALMACI Alexandru.

POPOV Ion se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(2) lit. a/1) Cod penal al Republicii Moldova, şi i se aplică pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 160 (una sută șaizeci) ore.

Se comunică lui POPOV Ion că în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, această pedeapsă se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se încasează de la POPOV Ion, IDNP *****, în beneficiul statului Republica Moldova, suma de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportată pentru întocmirea Raportului de constatare nr.202502P1118 din 05 mai 2025.

Sentința motivată pronunțată în ședință publică la 02 decembrie 2025.

Sentinţa este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **PANTAZ Serghei**